

पिण्डारक 1) m. a) N. pr. eines *Nāga* MBn. 1, 1556. 2158; vgl. पि-
ण्डार्. — b) N. pr. eines *Vṛṣhpī* MBn. 1, 7000. eines Sohnes des Va-
sudeva von der Rohini Hariv. 1931. — 2) n. N. pr. eines Wallfahrts-
ortes in Guzerat (Wilson im VP.) MBn. 3, 5007. 8846. 13, 1743. Hariv.
8304. VP. 606. Verz. d. Oxf. H. 39, b. 29. 149, a. 24. COLEBR. Misc.
Ess. I, 157.

पिण्डालु (पिण्ड + शालु *Knolle*) m. N. zweier Pflanzen: = कन्दगुड़-
ची und ein anderes *Knollengewächs*, = पेढ़ालु im Hindi und चुवतिश्चा-
लु im Bengali, Rāgān. im CKDr. Das letztere auch पिण्डालुक n. Rāgav.
im CKDr. Suçr. 1, 228, 2. 46. Nach Nich. Pr. ist पिण्डालु oder पिण्डा-
लु *Cocculus cordifolius* Dec., der eine grosse schwammige Wurzel hat,
und पिण्डालुक die Batate.

पिण्डाश (पिण्ड + शाश्व) m. und °क् m. Bettler WILS.

पिण्डाशम् (पिण्ड + शश्मन्) m. (संशायाम्) P. 5, 4, 94, Sch. VOP. 6, 45.

पिण्डाक्षा (पिण्ड + आ॒) f. = नाडीक्षुर् Rāgān. im CKDr.

पिण्डि f. = पिण्डी, पिण्डिका *Nabe Ramān.* zu AK. 2, 8, 2, 24. CKDr.
पिण्डिक (von पिण्डि) gaṇa पुरोक्षितादि zu P. 5, 1, 128. viell. adj.
starke Waden habend.

पिण्डित 1) adj. s. u. पिण्डय्. — 2) m. Weihrauch Rāgān. im CKDr.

पिण्डितन् (von पिण्डि) adj. nach CKDr. = शरीरिन् mit einem Leibe
versehen (ein männliches Geschöpf) in folg. Stelle: यथा सूर्यं विना भूमि-
र्गते दीपविवर्जितम्। लिङ्गक्षेत्रे यथा पिण्डि जपत्वीस्वां विना तथा ॥
GAIM. BEHR. Āśvamedhikaparvan 38. Nach Wilson: mit Mehklösse ver-
sehen, Mehklösse empfangend; m. Bettler; Darbringer von Mehklösse
(beim Manenopfer). — Vgl. पिण्डित्य.

पिण्डिताल Bez. einer Waffe mit einer Spitze VJUTP. 141. — Vgl.
भिन्दिपाल.

पिण्डित्सै (von पिण्डि) Uñdis. 1, 55. 1) adj. starke Waden habend (vgl.
पिण्डिका), = स्थूलजड़ H. an. 3, 670. sg. — 2) adj. subst. im Rechnen
geübt, ein guter Rechner, Astronom; = गणनायत् H. an. = गणक U-
ग्वाल. — 3) m. Damm (vgl. पिण्डल) TRIK. 2, 1, 18. — 4) f. आ॒ *Cucumis*
maderaspalanus (गोडुस्वाच्छ) ÇABDAK. im CKDr.

पिण्डी s. u. पिण्डि.

पिण्डिकर् (पिण्ड + 1. कर्), °करोति zu einem Klumpen machen,
zusammenballen, zusammendrängen, zusammenfügen: °कृत (अन्) Suçr.
1, 243, 1. ततोऽभिगीडितैर्गत्रैः: °कृत इवावौ मBn. 3, 1612. पर्यंते यु-
द्धीता मध्ये °कृतं तमस्तिष्ठेत् VARĀH. Brh. S. 5, 47. अन्धकार् RATNĀV.
60, 13 (im Prākrit). वात MĀTR. 16, 9 (im Prākrit). निमत्तितैर्गतानि
रत्नान्यथ मुरसुरैः: । °कृत्य स्वयं चक्रे लिङ्गं भुवनविन्दितम् ॥ Rāgā-TAR.
3, 445. एकतः: °कृत्य VJUTP. 154. °कृत zur Erkl. von पिण्डित गemischt
Schol. zu VARĀH. Brh. S. 76, 17. auf einen Punkt concentriren: °कृत्ये
निन्द्रियामासीनः काष्ठवन्मुनिः MBn. 12, 7183. द्विन्द्रियाणि मनस्यैव यदा
°कैरात्ययम् 7188. identificiren mit (सर्व) ÇĀMK. zu Brh. Āś. UP. S. 276.
पिण्डिकरण (vom vorberg.) n. das Zusammenballen Ind. St. 2, 66.
KULL zu M. 1, 18.

पिण्डिखाए॑ (पि॒ + ख॑) ein Wäldechen von *Tabernaemontana coronaria* (Aśoka WILS.) DAÇAK. 69, 5.

पिण्डिकड़ (पि॒ + ड़ा॑) m. N. pr. eines Mannes; pl. seine Nachkom-
IV. Theil.

men gaṇa पस्कादि zu P. 2, 4, 68.

पिण्डितक 1) m. *Vangueria spinosa Roxb.* AK. 2, 4, 2, 38. H. an. 4,
19, 20. MED. k. 198. RATNAM. 29. n. die Frucht Suçr. 1, 132, 4. 368, 19.
2, 104, 7. 181, 19. 132, 7. 173, 3. — 2) m. *Tabernaemontana coronaria*
R. Br. (तागर) H. an. MED. VIÇVA im CKDr. — 3) m. = फिण्डिका eine
Art Bastardenkraut H. an. VIÇVA. — Vgl. कृष्ण°.

पिण्डितगर् (पि॒ + तर॑) m. eine Species der *Tabernaemontana*, = फि-
वर्घन TRIK. 2, 4, 14. = पिण्डी MED. q. 20. °क् m. *Tabernaemontana*
coronaria R. Br. Rāgān. im CKDr.

पिण्डितहर् (पि॒ + तर॑) m. ein best. Baum, = महा॒ Rāgān. im CKDr.

पिण्डिपृष्ठ (पि॒ + पु॑) m. *Jonesia Aśoka* Rāgān. im CKDr.

पिण्डिभाव (von पिण्डीभू) m. das Stichzusammenballen TARKAS. 18. Z.
d. d. m. G. 6, 29, N. 3.

पिण्डीभू (पिण्ड + भू) sich zusammenballen, sich zu einer festen Masse
verbinden, sich fest verbinden: स्फोटनं नामं भूतस्य संयोगस्य पृथगुच्छ-
रणम् Schol. zu VS. Paṭṭ. 4, 162.

पिण्डीर 1) adj. saftlos (नीरस) Hār. 166. — 2) m. a) *Granatbaum*
TRIK. 2, 4, 19. Vgl. कृष्ण° u. कृष्णपिण्डीतक. — b) = हिण्डीर Meer-
schaum Rāgān. zu AK. 2, 9, 103. CKDr.

पिण्डीलिप (पि॒ + लेप) m. eine Art Salbe KATHĀS. 28, 178.

पिण्डीप्रौर् (पि॒ + प्रौर्) m. ein Held bei den Mehklösse, ein feiger
Prahler gaṇa पात्रेसमितादि zu P. 2, 1, 48 und युक्तारेत्यादि zu 6, 2, 81.
H. 477. HALĀJ. 2, 242.

पिण्डोपनिषद् (पिण्ड + उप॑) f. Titel einer Upanishad COLEBR. Misc.
Ess. I, 98, N.

पिण्डेल m. N. pr. eines Mannes BURX. Intr. 397. SCHIEPERER, Lebensh.
276 (46). 322 (92). WASSILJEW 216.

पिण्डेलि (पिण्ड + ?) f. Speise-Ueberbleibsel H. 427.

पिण्डा f. = पएद्यa *Cardiospermum Halicacabum Lin.* BUAR. zu AK.
2, 4, 5, 15. CKDr.

पिण्डाक UGVAL. zu UNIDIS. 4, 15. m. n. gaṇa श्रद्धादि zu P. 2, 4, 31.
AK. 3, 6, 4, 32. 1) Oekuchen, m. AK. 3, 4, 1, 9. H. 917. an. 3, 67. U-
ग्वाल. m. n. MED. k. 118. — M. 11, 92. JĀGN. 3, 234. 322. श्रेष्ठस्तैलं हि
पिण्डाकात् MBn. 12, 6245 (PĀNKAT. III, 100. Ver. in LA. 20, 15). °सं-
मिश्रमशनम् (vgl. MĀTR. P. 15, 21) 13, 5518. R. 2, 103, 29. Suçr. 1, 73, 16.
80, 6. 224, 14. 233, 4. 2, 109, 3. 181, 4. 283, 5. 309, 9. Buie. P. 5, 9, 12. VI-
BĀBA. P. in Verz. d. Oxf. H. 60, a, Kap. 146. तयोस्ततः प्रभृत्येव निष्कृष्ट-
स्त्रेह्योः कृतम् । चाक्रिकैरतिवृद्धेव तिलपिण्डाक्योः (copulat. compos.)
Rāgā-TAR. 6, 272. तिलपिण्डाक्यसंमिश्रमशनम् (vgl. MBn. 13, 5518) MĀTR.
P. 15, 21. इङ्गुदि॑ R. 2, 103, 20. 104, 7 (111, 26. 112, 8 GORR.). ऐङ्गुदि॑ R.
GORR. 2, 111, 35. Das Geschlecht nirgends zu ersehen. — 2) Weihrauch,
m. AK. 3, 4, 1, 9. H. an. m. n. MED. — 3) Saffran, m. H. an. m. n. MED. —
4) Asa foetida, m. H. an. m. n. MED. — JĀGN. 3, 88. Vgl. पिन्धास. — 5) f.
eine best. Pflanze, = थोरमालकामोणी NICB. PB.; कामोणी ist *Cardio-
spermum Halicacabum Lin.*

पितॄ s. म॑.

पितॄर् (von 3. पा) m. NIR. 4, 21. UNIDIS. 2, 96. acc. pl. पितॄस् MBn.
3, 12924. gen. pl. पितॄपाम् Brāg. P. 4, 18, 8. 1) sg. Vater AK. 2, 6, 1, 28.